

November 9-én jeles alkalomra gyűltek össze a központi ebédlőben a POWER SE jelenlegi és volt tagjai, akik boldogan, meghitten, szeretetteljesen ünnepelték a megalakulás óta eltelt időszak legfontosabb történéseit. Mintegy nyolcvanan vettek részt a rendezvényen, melyet személyes jelenlétével is megtisztelt a sportág egyik legnagyobb kiválósága, Sihan Karmazin György. A program a megemlékezéssel kezdődött. Krupincza János vezetőedző köszöntőjében elmondta, hogy a közelmúltban éppen azon gondolkodott, hogy hogy telik az idő és már felnőttek a gyermekei. Aztán eszébe jutott, hogy van egy náluk idősebb „legöregebb gyermeke”, is, és ez pedig nem más, mint a POWER SE, melyet teljes mértékben a magáénak érez. A megalakulásról beszélt a sportember és megtudhattuk, hogy majdnem a véletlen műve a sportegyesület általa történt megalakulása, pontosabban a szerencsés véletlené.

„ Szolnokon edzettem, Furkó Kálmánnál, mikor egy napon megkérdezte, hogy: Ki lakik Ceglédhez közel? Kék övesen akkor én felnyújtottam a kezem és a „ tanítóm „ közölte: „ No, akkor átmész Ceglédre és nyítsz egy klubot! „ 18 éves voltam akkor, a megalakulás megtörtént, 30 évvel ezelőtt. Akkor a csodaszép sportcsarnokban az is előfordult, hogy majdnem 250-en voltunk egy edzésen. Sokat segített nekünk mindebben Jezerniczky Attila Cegléden. Szeretném megköszönni a POWER SE tagjainak az elmúlt éveket, nagy öröm számomra, hogy az elmúlt időszakban sikerült erre a szakmai szintre eljutnunk és összesen nyolc mester került ki tőlünk. Ez a 30 év nekem olyan természetes volt, ezért azt szeretném kérni, hogy a sportolóink meséljenek nekünk minderről. „- mondta el a megnyitón Krupincza János, a klub vezetőedzője

A rendezvény résztvevői először az első 10 év beszámolóját hallhatták Babicz Lászlótól, aki főszervezőként sokat tett azért, hogy a 30 éves szülinapi rendezvény sikerülhessen. „ Egyszer betévedtünk a ceglédi sportcsarnokba a barátokkal, láttam az ott folyó edzéseket és én is szerettem volna részt venni mindezen. Csatlakoztam a klubhoz, akkor még egy hónap kellett ahhoz, hogy valakit tényleg fel is vegyenek. Két csoportban edzetek a sportolók, volt egy haladó és egy kezdő. 40 fővel indult akkor a POWER. Egy év múlva már 240-en voltunk. Sokan lemorzsolódtak ugyan, de mindig jöttek helyettük újak. Komoly vizsgarendszer volt akkoriban, Szolnokra jártunk át Furkó Kálmánhoz övizsgázni. Egy napig tartottak a vizsgák, egy ilyen alkalmon több, mint százan voltunk. 92-ben nekem abba kellett hagynom, de a sportágtól nem tudtam elszakadni, és tavaly újra elkezdtem. Boldogság számomra, hogy az új csapat ugyanúgy elfogadott engem, mint ahogyan csatlakoztam hozzájuk sok- sok évvel ezelőtt. „ –mondta Babicz László

Gál Csaba folytatta a történetet és megtudhattuk, hogy ő 96-ban hétévesen kezdte el ezt a sportot. „ Csak négyen voltunk hasonló korúak, akkor még nem volt jellemző, hogy ilyen fiatalon elkezdik a sportolók a karatét. 30-40 fő vett részt a Losonczy iskolában egy edzésen, ezek remek hangulatban teltek. Örülök annak, hogy beleszóppentem mindebbe. A hőskorszakban mindent lehetett és kellett csinálni. A karate tömegét ma a gyerekek adják, én magam is 30 fővel foglalkozom. Az utánpótlásnak tehát nagy a tömegbázisa, nagyon remélem, hogy 25 év múlva majd valaki a tanítványaim közül itt fog állni

helyettem és elmondja ő is, hogy mi történt és mit érez, hogy milyen jó edzések voltak. Köszönöm, hogy ide tartozhatok! „- mondta Gál Csaba

Ezek után Krupincza Renáta mesélt, aki elmondta, hogy 2-3 évesen ő már ott rohant az edzéseken, versenyeken, ezzel együtt nőtt fel, mint a vezetőedző lánya. „ Én akkor is teljes tagja voltam már az egyesületnek, de sportolni csak viszonylag későn 2003-ban kezdtem, de ha belegondolok, akkor ez mégiscsak 10 évet jelent számomra is. Tehát a 30 év egyharmadát én is megéltem ilyen formában is. Én is Cegléden kezdtem, akkor még egészen más edzések voltak. Beálltam a sorba, csináltam azt, amit a többiek, de nem jött oda senki, hogy segítsen. Ma már jóval többet segítenek az edzők, főleg a gyerekeknek. 2006-ban sárga öves lettem, megkértem Abonyban, hogy tartsak bemelegítést, megcsináltam. Ma már én viszem a gyermekcsoportot. 2007-ben lett saját edzőtermünk először Abonyban. Teljesen más saját helyen, saját eszközökkel edzeni. Rengeteg gyermek megfordult már nálunk, sajnálom, hogy olyan világot élünk, ahol csak nagyon kevesen érik meg azt, hogy felnőttként is versenyezzenek. Jó érzés, hogy nem nagyon kell magunkat hirdetni, a szájhagyomány a legjobb reklám,

sokan jönnek hozzánk. Jelenleg 40-50 főt edzek. „- mondta Krupincza Renáta

Az utolsó „mesélő” Kolozsvári Richárd volt, akinek története nem minden napos. Az ő példája megmutatja, hogy hogyan képes a karate egy ember egész életét megváltoztatni. „Hogy mit is tanított nekem a karate? Hát, én nem ebben születtem, én egy olyan világban születtem, amit senki sem szeretne, amit senkinek sem kívánok. Én olyan emberek közt éltem, akik nem tiszteltek senkit, de még a törvényeket sem. Nem volt előttünk más példa, azt hittem, hogy ez a helyes út. Apukám korán elhagyott bennünket, elhunyt, anyukám állandóan dolgozott, maradt a züllés. Anyukámnak azt mondták, hogy kezdjenek velem valamit, mert ha nem, akkor intézetbe kerülhetek. Elvitt karatézni. Az első edzésen csak azt láttam, hogy ott emberek vagdalóznak. Két-három edzésen vettem részt, mire rájöttem, hogy

azokat, akik ott állnak elől, mennyire tisztelik a többiek. Viszont, hogy idáig jutok és egyszer mester lesz belőlem, és én magam is edzem a sportolókat, soha nem gondoltam volna. Nagyon boldog vagyok, hogy sikerült. Azt hiszem, hogy a lehetetlen csak egy szó, a valóságban nem létezik. A karate hatalmas nagy motiváló erőt jelent nekem a mindennapokban. Így egy jobb világba fordultam. Köszönöm, hogy sporttársaim a legnehezebb és legnagyobb pillanatokban is velem voltak. Ők nem a barátaim, hanem ők a családom! „- mondta Kolozsvári Richárd

Az esten ezek után a megtisztelő kitüntetések átadására került sor, melyet a következők kaptak a klub fennállásának 30. évfordulója alkalmából:

- Sihan Karmazin György
- Sihan Furkó Kálmán
- Jezerniczky Attila
- Jarábik László Sempai
- Csík József Sempai
- Gál Csaba Sempai
- Szabó István Sensei
- Orosz Zoltán Sempai
- Kolozsvári Richárd Sempai
- Krupincza Renáta Sempai

A POWER tagok természetesen megköszönték Krupincza Andrea elnöknek és Krupincza János vezetőedzőnek az áldozatos munkát. Az estet vacsora, kötetlen

beszélgetés és önfeledt szórakozás zárta.

LÖVE

